

[Bertel Dahlgaard.]

Det ærede medlem fremsatte i samme kronik en anden udtalelse, hvori det hedder:

„Og derfor betragter vi fra parternes side på arbejdsmarkedet“ — det ærede medlem synes her at tale både på arbejder- og arbejdsgiverorganisationernes vegne — „en afgørelse i en tvungen voldgift som en besked på noget, vi skal rette os efter, men som sjældent tilfredsstiller nogen af dem.“

Denne bemærkning fra det ærede medlem står jo i ejendommeligt forhold til, hvad han og andre har fremført næsten som noget, man gik ud fra, at sådanne afgørelser altid vil være i den ene parts — og efter det ærede medlems anskuelse som oftest i arbejdsgivernes — interesse. Det er altså ikke det ærede medlems mening inderst inde, og det er jo da et meget stort spørgsmål, om der ikke ligger et fingerpeg i, hvad det ærede medlem siger om, at sjældent nogen af parterne har været tilfredse.

Ja, men mon en sådan afgørelse ikke i de fleste tilfælde vil være mere retfærdig og rimelig og mere overensstemmende med billighed end en magtafgørelse, hvor den ene part sætter foden på den anden parts nakke, og det i henhold hertil afgøres, hvad der skal være ret? Jeg sætter megen pris på det ærede medlems evne til at se rigtigt på mange ting i den økonomiske og sociale udvikling, men jeg tror, at det ærede medlem på dette punkt er ude af kontakt med tiden og udviklingen.

Der er så blevet sagt: men hvis man nu gennemfører en sådan lovgivning af en mere permanent karakter, hvilke indgreb tænker man sig så at gennemføre overfor andre samfundsklasser? Dette her er imidlertid ikke en lovgivning, der gennemføres overfor en speciel samfundsklasse; det er en lovgivning, der gennemføres, for at de samfundsklasser, der kæmper mod hinanden, ikke skal formå at ødelægge samfundet eller i hvert fald hidføre samfundsmæssige skader.

Iøvrigt er der jo ikke noget i vejen for at drøfte dette også udfra det synspunkt, de ærede medlemmer har fremsat: indgreb overfor andre samfundsklasser. Et indgreb, der er parallelt med, hvad forslaget her går ud på, foretages i dag gennem monopollovgivningen, og det er jo en ting, man er nødt til at erkende, at rent begrebs-

mæssigt har arbejdsgivernes og arbejdernes organisationer en monopolstilling i den betydning, hvori vi ellers taler om monopoler: hver af dem kan bestemme over udbud eller efterspørgsel og kan bestemme over pris og mængde. De er imidlertid undtaget fra monopollovgivningen, og jeg har hele tiden ment, at denne undtagelse er rigtig, netop udfra den betragtning, at vi anser det for så overordentlig vigtigt, at parterne i frihed kan nå til enighed. Men når de ikke bliver enige og der kommer til at foreligge tilfælde, hvor en standsning af alt arbejde for måske hundredtusinder af arbejdere kan betyde en trusel mod selve landets økonomiske velfærd, har samfundsmagten, lovgivningsmagten da ingen ret til på det samlede samfunds vegne at skride ind herimod, medens man beredvilligt gennem monopollovgivningen har erkendt, at samfundet på andre områder har ret til at træffe afgørelse, selvom det der iøvrigt drejer sig om for samfundet langt mindre farlige områder?

Det kan ikke være rigtigt, og det er da også faktisk allerede erkendt af næsten alle. Et bevis herpå er de love, vi har talt om i dag, og som gennem 26 år er gennemført til standsning af konflikter, love, som er vedtaget her i tinget også med socialdemokratiets tilslutning.

Det ærede medlem hr. Thisted Knudsen fremsatte nogle bemærkninger om enkeltheder i lovforslaget og udtrykte tvivl om, at det foreslåede formandsskab er rigtig sammensat. Det er noget, hvorom der kan være forskellige meninger, og som vi udmærket kan forhandle om. Måske kan der fremsættes vægtige argumenter for ændringer på dette område. Det kan vi altid se på. Det ærede medlem var inde på spørgsmålet om grundlaget for kendelsen og sagde, at der måtte være et nærmere fastsat grundlag for den kendelse, der skal afgives. Jeg er nu sikker på, at når det ærede medlem i udvalget kommer til at beskæftige sig mere indgående med dette spørgsmål, vil han erkende, at det her drejer sig om forhold, der kan være forskellige fra den ene konflikt til den anden, og hvor det næsten vil være umuligt på forhånd at fastsætte noget ganske konkret; men jeg er selvfølgelig interesseret i at høre, hvad det ærede medlem vil fremføre af konkrete ting.